

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-580/15

**Maria Eugenia Van der Weegen a další
proti
Belgische Staat**

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge)

„Řízení o předběžné otázce – Článek 56 SFEU – Článek 36 Dohody o Evropském hospodářském prostoru – Daňové právní předpisy – Daň z příjmů – Daňové osvobození uplatnitelné pouze na úroky vyplácené bankami, které splňují některé právní podmínky – Nepřímá diskriminace – Banky se sídlem v Belgii a banky se sídlem v jiném členském státě“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. června 2017

Volný pohyb služeb – Omezení – Daňové právní předpisy – Opatření použitelné bez rozlišení na všechny služby – Vnitrostátní právní úprava uplatňující osvobození od daně použitelné pro příjmy ze spořicíh vkladů u poskytovatelů bankovních služeb, které splňují podmínky, jež jsou specifické pouze pro vnitrostátní trh – Nepřípustnost

(Článek 56 SFEU; Dohoda o EHP, článek 36)

Článek 56 SFEU a článek 36 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992 je třeba vykládat v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou předpisy dotčené v původním řízení stanovící vnitrostátní režim osvobození od daně v rozsahu, v němž tento režim, ačkoli platí bez rozdílu pro příjmy ze spořicíh vkladů u poskytovatelů bankovních služeb usazených v Belgii nebo v jiném členském státě Evropského hospodářského prostoru, podmiňuje přístup poskytovatelů služeb usazených v jiných členských státech k belgickému bankovnímu trhu, což musí ověřit předkládající soud.

V projednávaném případě právní úprava dotčená v původním řízení stanoví daňový systém použitelný bez rozdílu na odměny ze spořicíh vkladů placené bankami usazenými v Belgii a odměny placené bankami usazenými v jiném členském státě.

Nicméně dokonce i vnitrostátní právní předpisy, které se použijí bez rozdílu na všechny služby bez ohledu na to, kde je usazen poskytovatel, mohou představovat omezení volného pohybu služeb, jestliže vyhrazují výhodu pouze těm uživatelům těchto služeb, kteří splňují některé podmínky, které jsou *de facto* vlastní vnitrostátnímu trhu a odepírají tuto výhodu uživatelům jiných v podstatě podobných služeb, které však nesplňují zvláštní podmínky stanovené v těchto právních předpisech. Takové právní předpisy totiž ovlivňují situaci uživatelů služeb jako takovou, a mohou je tedy odradit od využívání služeb některých poskytovatelů, vzhledem k tomu, že služby nabízené posledně uvedenými poskytovateli nesplňují podmínky předepsané uvedenými právními předpisy, které

podmiňují přístup na trh (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. května 1995, *Alpine Investments*, C-384/93, EU:C:1995:126, body 26 až 28 a 35 až 38, jakož i ze dne 10. listopadu 2011, *Komise v. Portugalsko*, C-212/09, EU:C:2011:717, body 65 a citovaná judikatura).

(viz body 28, 29, 45 a výrok)